

РЕШЕНИЕ

№ 7669

гр. София, 07.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 77 състав,
в публично заседание на 23.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Баева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **10467** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 215, ал. 1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Производството е образувано по жалбата на „Офис сгради“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място], срещу извършено от Старши инспектор в район „Т.“ – Столична община премахване на 4 (четири) бр. предпазни ограждения – антипаркингови елементи, поставени от жалбоподателя в [населено място], [улица], обективирано в Протокол № КП-21-0055969/30.09.2021 година.

Жалбоподателят твърди, че е собственик на недвижим имот, находящ се в [населено място], [улица], представляващ офис сграда, гараж и дворно място. Твърди, че е с Решение от 13.03.2009 година, постановено по адм.д. № 4870/2008 година по описа на Административен съд – София-град Директорът на „Транспортна инфраструктура“ – Столична община е задължен, в едномесечен срок от влизане в сила на решението, да издаде разрешение за поставяне на 3 (три) бр. подвижни антипаркингови елементи върху платното за движение срещу входа на гаража на [улица]. Твърди, че в изпълнение на съдебното решение е поставил 4 бр. антипаркингови елементи, на основание чл. 21 от Наредба за организация на движението на територията на Столична община, приета с Решение № 332/19.05.2005 година на Столичния общински съвет (Наредбата). Твърди, че на 30.09.2021 година служители на район „Т.“ – Столична община са премахнали 4 (четири) бр. антипаркингови елементи, за което е съставен протокол. Твърди, че извършеното действие представлява

индивидуален административен акт, извършен чрез действие. Твърди, че оспореният акт е нищожен, като постановен от некомпетентен орган. В условията на евентуалност твърди, че актът е незаконосъобразен, като постановен при допуснати съществени процесуални нарушения, неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с целта му. Твърди, че компетентен да премахне антипаркинговите елементи е „Център за градска мобилност“ ЕАД, арг. чл. 53 от Наредбата. Твърди, че не е уведомен за започналото административно производство, че актът не отговаря на изискванията по чл. 59, ал. 2 от АПК, че не са установени относимите факти. Отделно от това твърди, че поставените антипаркингови елементи не затрудняват и/или препятстват преминаването, спирането, престоя и/или паркирането на пътни превозни средства и/или пешеходци, поради което не са били налице условията по чл. 52 от Наредбата. Моли съда да постанови решение, с което да прогласи нищожността на обжалвания акт, евентуално да го отмени.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител, поддържа жалбата. Претендира направените пред инстанциите съдебно-деловодни разноски. Ответникът не изпраща представител. В писмена молба от 28.10.2021 година изразява становище за недопустимост на жалбата.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбоподателят се легитимира като собственик на недвижим имот, находящ се в [населено място], [улица], въз основа на Нотариален акт № 142, т. III, рег. № 3354, н.д. № 536/19.08.1999 година. Видно от Разрешение за ползване № 1156/20.08.2001 година на жалбоподателя е разрешено ползването на строеж „Офис сграда“, находяща в имота. С Решение от 13.03.2009 година, постановено по адм.д. № 4870/2008 година по описа на Административен съд – София-град Директорът на „Транспортна инфраструктура“ – Столична община е задължен в едномесечен срок от влизане в сила на решението да издаде разрешение за поставяне на 3 (три) бр. подвижни антипаркингови елементи върху платното за движение срещу входа на гаража на [улица].

В Констативен протокол № КП-21-0032222/13.05.2021 година е обективизирана проверка, извършена от главен инспектор в район „Т.“ – Столична община, по подаден сигнал от 05.05.2021 година. В протокола е отразено, че на уличното платно на [улица]срещу № 27 са монтирани 4 (четири) бр. антипаркингови елемена тип скоба в оранжев цвят.

Същата констатация е отразена и в Протокол № КП-21-0034339/31.05.2021 година.

В Констативен протокол № КП-21-0055970/30.09.2021 година са обективизирани действията на старши инспектор в район „Т.“ – Столична община, с които са премахнати 4 (четири) бр. антипаркингови елементи.

С Решение № 10351/30.10.2023 година, постановено по к.адм.д. № 10023/2022 година по описа на Върховния административен съд на Република България е обезсилено Решение № 3684/02.06.2022 година, постановено по адм.д. № 10543/2021 година по описа на Административен съд – София-град и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд. Касационният съд е приел, че обжалваното действие, представлява индивидуален административен акт, изразен с действие.

Между страните няма спор по фактите.

Съдът намира, че за да се определи процедурата, по която подлежат на премахване

антипаркинг елементите, следва да се определи какъв обект представляват те. За определянето на обекта като преместваем или строеж следва да съди от неговите характеристики, както и от неговото предназначение.

Легално определение на понятието преместваем обект е дадено в § 5, т. 80 от Допълнителните разпоредби на Закона за устройство на територията и това е обект, който няма характеристиките на строеж и може след отделянето му от повърхността и от мрежите на техническата инфраструктура да бъде преместван в пространството, без да губи своята индивидуализация и/или възможността да бъде ползван на друго място със същото или с подобно предназначение на това, за което е ползван на мястото, от което е отделен, като поставянето му и/или премахването му не изменя трайно субстанцията или начина на ползване на земята, както и на обекта, върху който се поставя или от който се отделя. Преместваемият обект може да се закрепва временно върху терена, като при необходимост се допуска отнемане на повърхностния слой, чрез сглобяем или монолитен конструктивен елемент, който е неразделна част от преместваемия обект и е предназначен да гарантира конструктивната и пространствена устойчивост на обекта и не може да служи за основа за изграждане на строеж.

Легално определение на понятието „строеж“ е дадено в § 5, т. 38 от Допълнителните разпоредби на Закона за устройство на територията и това са надземни, полуподземни, подземни и подводни сгради, постройки, пристройки, надстройки, укрепителни, възстановителни работи, консервация, реставрация, реконструкция по автентични данни по смисъла на чл. 74, ал. 1 от Закона за културното наследство и адаптация на недвижими културни ценности, огради, мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, благоустройствени и спортни съоръжения, както и техните основни ремонти, реконструкции и преустройства със и без промяна на предназначението. Предназначението на антипаркинг елементите не е за увеселителна, търговска или друга обслужваща дейност, макар че устройството може след отделянето му от повърхността да бъде преместено в пространството, без да губи своята индивидуализация и възможност да бъде ползвано на друго място със същото или с подобно предназначение на това, за което е ползвано на мястото, от което е отделено, като поставянето му и/или премахването му не изменя трайно субстанцията или начина на ползване на земята, както и на обекта, върху който е поставено или от който се отделя.

Антипаркинг елементите по своето предназначение представляват преграда, като обстоятелството, че преградата не е прикрепена трайно към терена няма съществено значение. В случая предназначението на процесния обект (преграда) не се обхваща от посочените такива в разпоредбата на чл. 56, ал. 1 от ЗУТ. Налице е ограда, по същността си, която е строеж по смисъла на пар. 5, т. 38 ДР ЗУТ, чл. 147, ал. 1, т. 7 ЗУТ, който строеж е шеста категория. Оградата, без значение начина на изпълнението ѝ, не е с предназначение по смисъла на чл. 56, ал. 1 ЗУТ. Всяка ограда, както по предназначение, така и по начин на експлоатация, не е преместваем обект по смисъла на чл. 56, ал. 1 ЗУТ.

Съгласно чл. 148, ал.1 и ал.2 от ЗУТ строежи, могат да се извършват само ако са разрешени съгласно този закон, като за целта преди започването на строежа е необходимо издаването на специално разрешение за строеж от главния архитект на общината, а за градовете с районно деление – по решение на общинския съвет - от главния архитект на района.

Незаконните строежи, какъвто безспорно представляват процесните 4 (четири) бр. антипаркингови елементи, подлежат на премахване по реда на чл. 225а от ЗУТ, доколкото строежът е от 6 категория.

Компетентен да разпореди премахване на незаконен строеж от шеста категория е кметът на общината или упълномощено от него длъжностно лице, арг. чл. 225а, ал. 1 от ЗУТ. Преди издаване на заповед за премахване се съставя констативен акт, съставен от служителите по чл. 223, ал. 2 от ЗУТ, който се връчва на заинтересованите лица, които могат да подадат възражения в 7-дневен срок, арг. чл. 225, ал. 2 от ЗУТ. Заповедта следва да е в писмена форма и да отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК.

В конкретния случай, не е налице писмена заповед, издадена от компетентен орган, поради което оспореният акт, извършен чрез действие, следва да бъде прогласен за нищожен.

Съдът намира, че разпоредбата на чл. 52 от Наредбата, съобразно която поставените в нарушение на забраната по чл. 51 подвижни, неподвижни и други прегради, знаци, табели, съоръжения и други предмети подлежат на незабавно премахване и изземване от упълномощените представители на Столична община без да е необходимо предупреждение или предизвестие, противоречи на разпоредбата на чл. 225а от ЗУТ. Правилото по чл. 52 от Наредбата е доразвито със Със Заповед № РД-09-05-3499/20.10.2008 година на Кмета на Столична община, с която са одобрени редът и условията за контрол и оперативни действия по нерегламентирано поставяне и/или разполагане върху улици, площади и тротоари, общинска собственост на всякакви подвижни, неподвижни и други прегради, знаци, табели и други подобни, които затрудняват и/или пречат преминването, спирането, престоя и/или паркирането на пътни превозни средства и/или пешеходци. Съобразно одобрените правила при установяване на нерегламентирано поставяне и/или разполагане върху улици, площади и тротоари, общинска собственост на всякакви подвижни, неподвижни и други прегради, знаци, табели и други подобни, които затрудняват и/или пречат преминването, спирането, престоя и/или паркирането на пътни превозни средства и/или пешеходци, Столичният инспекторат изпраща предписание за премахването им, в случай, че се установи физическото или юридическото лице, което ги е поставило. При неспазване на срока за премахването им или когато не може да се установи лицето, което ги е поставило, Столичният инспекторат изпраща писмо до „Паркинги и гаражи“ ЕАД за премахването и изземването им. „Паркинги и гаражи“ ЕАД в 10 дневен срок от получаване на съобщението премахват и изземват всички нерегламентирано поставени подвижни, неподвижни и други прегради, знаци, табели и други подобни, които затрудняват и/или пречат преминването, спирането, престоя и/или паркирането на пътни превозни средства и/или пешеходци.

Разпореденото с Наредбата и заповедта на Кмета на Столична община незабавно премахване на незаконни строежи, каквито представляват антипаркинг елементите, е в разрез с правилата за премахване на незаконни строежи, съдържащи се в ЗУТ, поради което приложимо е правилото на чл. 225а от ЗУТ, арг. чл. 15, ал. 3 от Закона за нормативните актове.

Предвид горното оспореният акт следва да бъде прогласен за нищожен.

На жалбоподателя следва да се присъдят направените пред инстанциите съдебно-деловодни разноски в общ размер на 870 лева, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК съдът

Р Е Ш И :

ПРОГЛАСЯВА НИЩОЖНОСТТА на извършено от Старши инспектор в район „Т.“ – Столична община премахване на 4 (четири) бр. предпазни ограждения – антипаркингови елементи, поставени от жалбоподателя в [населено място], [улица], обективирано в Протокол № КП-21-0055969/30.09.2021 година.

ОСЪЖДА Столична община – район „Т.“, [населено място], [улица] ДА ЗАПЛАТИ на „Офис сгради“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място], ул. П. П.“ № 27, ЕИК[ЕИК], сумата от 870 (осемстотин и седемдесет лева) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ :